

meget levende Maade. Man skulde antage, at det ærede Medlem, efterat han allerede engang havde bragt dette Stridssemne fra i Sommer ind i Forhandlingerne, vilde have vist den Resignation (Kofod: Han er ikke tilstede!). Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds er meget ivrig for at meddele mig, at det ærede Medlem fra Leire ikke er tilstede; det veed jeg meget vel, men jeg kan ikke gjøre ved, at han ikke er her ved Mødets Begyndelse, og hvis det ærede Medlem saaledes ikke nu faar Leilighed til at høre, hvad jeg har at sige, vil han jo senere faae Afgang til at læse det enten i Bladene eller i Tidenden. Det ærede Medlem fra Leire har, som jeg bemærkede, bragt hele Stridssemnet fra i Sommer ind i Forhandlingen. Jeg havde dog antaget, at han vilde have vist den Resignation, efter engang at have bragt det ind, og det var blevet tilstrækkeligt belyst fra forskjellige Sider, da at have afsluttet Forhandlingen derom paa en saadan Maade, at den dermed virkelig ogsaa kunde have været afsluttet. Men det er meget langt fra, at han har gjort det, og derfor undrer det mig ikke, at, som den ærede Formand igaar meddelte, en større Række af Læserne indtegnede sig efter det Foredrag af det ærede Medlem, som vi hørte igaar. Der gik overhoved igennem det ærede Medlems Udtalelser Noget af en Gjenklang af Sommerens Sofisterier. Jeg vil ikke dermed sige — for at bruge det ærede Medlems egen Vending — at det ærede Medlem er en Sofist, det er langt fra mig at ville sige det, men for at benytte den Vending, som det ærede Medlem flere Gange brugte igaar, tør jeg maasse sige, at der gik en Gjenklang af Sommerens Sofisterier gennem hans Tale. Det gjælder f. Ex. om hans Uttringer, da han søgte at gjøre gjældende imod det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som ikke er tilstede her idag, og Andre, der staa paa samme Side, at de støttede Ministeriet. Jeg kan ganske trygt sige derom, at der er Ingen, som tror det, og derfor kunde det ærede Medlem gjerne have ladet det være usagt. Ligeledes gjælder det, naar det ærede Medlem brugte en saadan Bemærkning som den om den „pletterede Madikalisme“ eller „politiske Spekulanter“. Navnlig hvad det sidste Udtryk angaar, saa er det lidt eiendommeligt netop i det ærede Medlems Mund, og jeg tror egentlig, at medens maasse Andre kunne fremsætte saadanne Bemærkninger, er det ærede Medlem fra Leire (Holstein), som jeg nu ser er kommet til Stede, den, som maasse sidst her i Salen burde fremsætte en saadan Uttring som „politiske Spekulanter“. — Jeg skal nu ikke gaa meget dybt ind paa alle de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlems Side, men jeg skal kun ganske i Almindelighed gjøre en Bemærkning med Hensyn til det Hovedpunkt, han fremdrog om vor Stilling den 7de og 8de November

i Modfætning til vor Stilling ved Samlingens Slutning. Herom sagde han, at den 7de November fulgte vi de Herrer, den 8de November gik vi ikke imod dem og først imod Samlingens Slutning toned vi Flag. Det gif omtrent det ærede Medlems Udtalelser igaar ud paa. Hvad angaar, at vi dels strax ved Samlingens Begyndelse ifjor optraadte med den Styrke og med den Bestemtbed, som vi havde ønsket at gjøre det, ligger det ganske simpelt deri, at vi ikke vare et Flertal. Vi vare mødte med Forventning om, at vi vare et Flertal, men da det kom til Stykket, viste det sig, at Halvdelen var tilbøielig til at forlade den Vej, som vi mente, at vi havde aftalt at følge, og som det ogsaa fulgte af vor hidtilværende Optraaden, at vi skulde følge. Men naar vi ikke stæbliffelig stillede os op som et Mindretal, der reiste Kampens Flag mod de Herrer, som hidtil havde været vore Meningsfæller, laa det deri, at vi endnu ikke kunde betragte Samlingens Felttog som endt; det skete først ved den anden Akt, det skete først, da Finansloven kom til 3die Behandling her, og da det viste sig, at de Herrer ikke alene vilde jevne Provisoriet, jevne alle de konstitutionelle Punkter, men tillige vilde lade Folkestingets Hovedindflydelse paa de finansielle Anliggender i det Hele falde for den paagjældende Finanslovs Vedkommende. Da maatte vi betragte og først da kunde vi betragte det Felttog som afsluttet, og da og først da kunde vi tone Flag paa den Maade, som vi gjorde i Slutningen af Samlingen. Naar det ærede Medlem bemærkede, at det var et uftadeligt Tidspunkt, et Tidspunkt, hvor vi kunde gjøre det uden Fare, skal jeg sige, at paa et hvilket som helst Tidspunkt i Samlingen, hvor vi 30 Medlemmer vilde have stillet os i Opposition, vilde vi have været i lige Grad ude af Stand til at forhindre nogen af de Herrer's Beslutninger. Selv om der skulde være en enkelt, som vi i Neblikket kunde forhindre, navnlig den, for hvilken der kræves Tre Fjerdedels Stemmers Majoritet, er det tilstrækkelig bekendt, at den Sag kunde blive fremmet i Løbet af nogle Dage paa anden Maade, og at det altsaa vilde have været en betydningsløs Udsættelse. Derimod betragtede vi det paa det Tidspunkt som rigtigt at overbevise netop de Medlemmer, som desværre vare komne meget længere ind paa Indvømmelernes og Eftergivnedernes Straaplan, end vi kunde ønske, om, at vi ikke agtede definitivt at skille os fra dem, dersom de vilde optage Kampen

Rettelser.

Sp. 150, L. 14—15 f. n.: „gik rundt“ læs: „gav Attergjald“.